

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Actio gratiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

test expedire certè, vt primum, quod de spiritali communionè dictum est, semper fiat.

Actio gratiarum.

PERACTA Communionè, reliqua Missæ pars dirigitur ad gratiarum actionem, & petendum à Deo Domino nostro fructum, bonumq; accepti Sacramenti vsu; & imponitur finis verbo illo: *Deo gratias*, quod bis repetitur: semel, cum Sacerdos dicit: *Ite, Missa est*: aut: *Benedicamus Domino*; & iterum finito Euangelio Sancti Ioannis. Nam (vt SS. Dionysius & Augustinus dicunt) actio gratiarum debet esse finis, & conclusio Sacrificiorum, omniumq; Sacrorum operum: quare etiam Sacerdos, finita Missa, dicit priuatim canticum: *Benedicite omnia opera Domini Domino*: quo inuitat omnes creaturas cœli & terræ, non solum Angelos, Sacerdotes, & Iustos, sed etiam Solem, Stellas, Elementa, & res insensibiles: vt omnes Deum laudent pro beneficio ad eum insigni, quo nos afficit; suppleantq; debilitatem nostram in reddendis gratiis pro dono ad eum glorioso. Hoc facit Sacerdos tanquam publicus Ecclesiæ Minister; tanquam persona vtò priuata decet vt seorsum se colligat ad agendum cum Domino, quem intra se habet: vt tunc expleat consilium Euangelicum Christi Domini dicentis: *a cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito*: qui est in cœlis, & manet etiam intra cor tuum, videns & audiens quid agas: & quod amplius, paratus etiam est te inducere, docere, & auxilium præbere ad orandum, sicut oportet. Meminerit Sacerdos se, cum communicat in Missa, repræsentare sepulchrum Christi Domini nostri: Et quemadmodum, sepulto eo, occluserunt & b muniuerunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus: ita qui communicat estq; viuus sepulchrum Christi viuientis: statim atque ipsum intra se accepit, debet huius sepulchri portas occludere, & obsignare; suas scilicet facultates & sensus; ne quid ingrediatur, quod ipsum pacem impediatur, aut turbet; Sanctosq; Angelos possunt turbare. Et sic intra suum sepulchrum, hoc est ad sua interiora ingressus, suas cogitationes, & affectus in eo Domino ponat, quem intra se, non mortuum habet sed viuentem, incipiatq; cum eo agere humiliter & confidenter. Et in primis gratias ex corde agat, ob collatum sibi beneficium, quo tali visitatione indignum visitare ipse dignatus est: deinde proponat ei valde minutim & exactè omnes suas necessitates, vt eas dignetur reparare; & suppliciter oret, ne illis non reparatis, à se discedat. Tertio, nouas petat gratias ad ipsum magis diligendum. eiq; letuendum. Et super omnia hæc in eius conspectu & cum ipso conquiescat cum affectu amoris, gaudij, & complacentiæ, quasi dicens: *e inueni quem diligis anima mea, tenebo eum nec dimittam. Et d lacte, & cum eo, sicut al-*

Eccles. Hierar. c. 3. Epist. 9 q. 3

Collectio & exercitium Sacerd. post Missam. Mat. 6. 6.

Matth. 27. 66.

Cant. 3. 4 d Genes. 32. 24.

semper tibi seruians; & crescente beneficio, animi mei gratitudo etiam crescat. Ad idem spectat initium Psalm. 106. *Confitemini Domino quoniam bonus quoniam in seculum misericordia eius.* circa quem perpendenda primum est miseria nostra, quæ ob oculos proponitur cum dicit: *esurientes & sitientes, anima eorum in ipsis defecit:* in omnibus enim rebus temporalibus misera huius vitæ, nihil est, quod famem & sitim nostram satiare possit: ideoque necesse est nos perire, nisi Deus subueniat. Sed in hoc Diuino Sacramento omnino nos sariat. Quamobrem: *confiteantur Domino misericordia eius: & mirabilia eius filii hominum. Quia satiavit animam inanem: & animam esurientem satiavit bonis:* quod facit in Diuino hoc Sacramento, quod infinitas continet misericordias, & mirabilia. quæ omnia ipsam laudant, qui ea fecit, & facit in cõmodum filiorum hominum; qui & ipsi eundem laudent, & benedicant propter accepta ab eo beneficia. Est quoq; aptissimus in eundem finem Psalmus. 115. quem Sacerdos postquam Sacram Hostiam sumpsit, antequam sumat Calicem dicit. Nam subsistens aliquid tantulum in considerandis bonis, quæ cum sacratissimo Christi corpore accepit: in eam postea sententiã magno affectu erumpit: *Quid ret ibi uam Dom. no pro õnib⁹, qua retribuit mihi:* Cũ in hoc solo Sacramento omnia contineantur; eòque sit summum bonum, in quo omnia bona latent. Et sacrum Calicem, accipiens, quasi respondeat sibi interroganti: *Calicem, inquit, salutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.* Sanguinem scilicet preciosissimum, qui in hoc Salutis meæ calice continetur, accipiam, in gratiarum actionem pro innumeris bonis, quæ cum Sanctissimo suo corpore mihi est largitus. Et quoniam cum ipso Sanguine eadem bona recipio, ac propterea est singulare omnino beneficium: pro utroque laudabo semper sanctum eius nomen, & cupio, ut totus mundus ipsum laudet, ac benedicat: & cum Angelorum Hierarchijs nouum illud canticum canter in honorem huius Sacrificij, quod eius mortem repræsenterat: *dignus est Agnus, qui occisus est, (& qui hic immolatus est) accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & gloriam, & honorem, & benedictionem, in secula seculorum, Amen.*

Luc. 7. 6.

k psalm.
115. 12.

Apo. 5. 12.